*Inscription on the Muqbura at Hailan.**

(Communicated by the Punjab Auxiliary Committee of the Asiatic Society.)

[*Received* 16*th February*, 1864]

كتبه جانب شمال بر مزار

دَاعِيًا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ تَجِدْهُ عَوْنًا لَكَ فِي النَّوَائِبِ مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَ غَمٍّ سَيَنْجَلِي بِفَضْلِكَ يَا اللّٰهُ بِنُبُوَّتِكَ يَا مُحَمَّدُ بِوِلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ *

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَّ لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَلَا يَئُوْدُهُ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ

اَلَا اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَ فَتْحٌ قَرِيْبٌ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ *

كتبه بالاى مزار جانب سر

مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ *

اوپر كيطرف لكها هوا تها

اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَبُوْ بَكْرِنِ الصِّدِّيْقِ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عُثْمَانَ ابْنِ عَفَّانِ

نيچى كي طرف

اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عُمَرُ الْفَارُوْقُ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيُّ ابْنُ اَبِيْ طَالِبْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِصَاحِبِ الْقَبْرِ *

مزار مرزا مرحوم پر بمقام سر بالاى مزار شريف بخط عبرانى مثلث تين خانه بنا كر لكها هوا هى

* See *ante*. p. 404

کتبه پهلے خانه کا

وَمَا تَوْفِيقِي اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ •

نهين توفيق مجکو مگر بامداد خدا کے اور اوپر خدا کے توکل کي
مين نے اور طرف خدا کي هي باز گشت •

کتبه دوسرے خانه کا

هٰذَا الْقَبْرُ لِمَرْحُومِي الْمَغْفُورِ اِلَى اللّٰهِ الْغَنِيِّ الرَّحِيمِ

يهه قبر مرحومه بخشي هوئي کي طرف خدا غني اور رحيم کے

کتبهٔ تيسرے خانه

شَيْخ عَلِي بِيك ابْنِ حَسَن عَلِي خَانَ عَرَبْ •

تحرير بتاريخ شهر رجب سنه ۹۹۹ ه

کتبه بالاي مزار شريف کا يهه هي

ترا بکوے اجل هم گذار خواهد بود
قرار گاه تو دارالقرار خواهد بود
ترا به تختهٔ تابوت در کشند روزي
اگر خزانه و لشکر هزار خواهد بود
ترا بکنج لحد چون بسي بباید خفت
تن تو طعمهٔ هر مور و مار خواهد بود
مگر که کردهٔ کردار خود نهان داري
يقين بدان که همه آشکار خواهد بود
بسي سوار که انجا پياده خواهد شد
بسي پياده که انجا سوار خواهد بود
بدين عمل که تو داري بهشت ميطلبي
بهشت منزل پرهيز گار خواهد بود
بساز توشهٔ رفتن که همرهان رفتند
که سعدي از تو همين يادگار خواهد بود

قطعه

شبي با فلك گفتم از روي حسرت
که اي کار تو سر بسر بي وفائي

بسی دا غها ئی نهي با دل من
گه از دوستانم جدا می نمائي
جوا بی بگو دارم از تو سوا لے
که یا بد دل از قید عالم رها ئي
چه بد تر ز اندوه مرگ آدمي را
بگفتا جدئي جدائي جدائي

رباعي

اي فلک با من عجب نقشی غریبي ساختي
با مراد خویش بودم نا مرادے ساختي
با مراد خویش بودم خواستم عیش تمام
خانهٔ عیش مرا ماتم سرا ئی ساختي

قطعه

فغان زگردش ایام وچرخ نافر جام
من و ترا ز میان عجب جد انداخت
ترا بملك غریبي مرا بگوشهٔ غم
ترا کجا و من زار را کجا انداخت
امیدوار چنانم که سر نگون گردد
فلک که طرح جدائي میان ما انداخت

رباعي

شاها بیا که حسن و جوانی مدام نیست
دایم شراب عیش کسی را بجام نیست
ایك روز خور مي بجهان تا بشام نیست
محبوب در کنار کسی را مدام نیست

رباعي

فلك بکشتن من این قدر شتاب مکن
که خواهم از ستمت مرد اضطراب مکن
فلک بکام تو گر نیست اضطراب مکن
بیک قرار نماند جهان شتاب مکن